31/10/2022

Ο Φθιώτιδος Συμεών για την ελάττωση του εγωισμού με στόχο να λάμψει το «εμείς» (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στην Δυτική Φθιώτιδα και στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Μακρακώμης ιερούργησε την Κυριακή 30 Οκτωβρίου 2022 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, τελευταία μάλιστα ημέρα της 2ης Παμφθιωτικής Λιτανείας, η οποία πραγματοποιείται καθ΄όλο το μήνα Οκτώβριο σε διάφορα σημεία της Φθιωτικής γης, υπό τον τίτλο: «Λιτανεύοντας τον Ευαγγελιστή της χαράς 2022».

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου, ενώ τα ιερά αναλόγια διηκόνισαν οι μαθητές του Παραρτήματος **Μακρακώμης – Σπερχειάδας** του Ωδείου της Ι.Μ. Φθιώτιδος *«ΓΕΡΜΑΝΟΣ ο ΜΕΛΩΔΟΣ»* κ. **Χρήστος Τσιλιμάγκος** και κ. **Γιώργος Σιλεβίστας.**

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στα πρόσωπα του πλούσιου και του πτωχού Λαζάρου και μεταξύ άλλων χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Μας περιγράφει σήμερα ο Ευαγγελιστής Λουκάς την εσχατολογική πορεία δύο ανθρώπων. Ενός ανθρώπου που πέρασε τη ζωή του με καλοπέραση, πέρασε τη ζωή του ευφραινόμενος, απολαμβάνοντας υλικά και κυρίως θεωρώντας ότι τα υλικά αγαθά είναι το τέλος, είναι ο παράδεισος, είναι η ζωή, θεωρώντας ότι η δύναμη, η ισχύς, η αίσθηση ότι κανείς μπορεί να απολαύσει ό,τι θέλει, ότι μπορεί να έχει ό,τι θέλει, όποτε το θέλει και όπως το θέλει, ότι η αίσθηση αυτή είναι ο παράδεισος και η ζωή. Άλλωστε πολλές φορές οι άνθρωποι στις προτεραιότητες ,τις οποίες θέτουμε στη ζωή μας, θέτουμε τέτοιου είδους προτεραιότητες ως νόημα ευτυχίας, πολλές φορές οι άνθρωποι ταυτίζουμε την ευτυχία με την αγοραστική δύναμη, με το πόσα μπορούμε να αποκτήσουμε, με το πόσα μπορούμε να έχουμε, με το πόσα μπορούμε να καταναλώσουμε...

Και από την άλλη μας παρουσιάζει έναν πτωχό άνθρωπο, ο οποίος υπέφερε στη ζωή του, βασανίστηκε, δεν απήλαυσε αυτά τα πράγματα, τα οποία απήλαυσε ο πλούσιος. Ο Λάζαρος αναζητούσε λίγα ψίχουλα από τα περισσεύματα των πλουσίων και μάλιστα δεν ήταν μόνο πτωχός, ήταν και ασθενής, ήταν γενικότερα ένας άνθρωπος εμπερίστατος, ένας άνθρωπος ο οποίος είχε τεθεί στο περιθώριο, ένας άνθρωπος που ενδεχομένως να μην είχε και τις δυνατότητες για περισσότερη εξέλιξη, γιατί ίσως και τα προβλήματα της υγείας του να ήταν ένα τροχοπέδη στη δική του πορεία. Πολλές φορές οι άνθρωποι θέλουν, άλλα οι δυνάμεις τους δε τους υποστηρίζουν πάντα, πολλές φορές οι άνθρωποι αισθάνονται ότι δεν μπορούν να φτάσουν εκεί που θέλουν, αν και το επιθυμούν πάρα πολύ.

Βλέπουμε τον πλούσιο να βρίσκεται μακριά, μακρόθεν του Αβραάμ. Να στέκεται έξω από την αγκαλιά του Αβραάμ. Πρώτη φτώχεια. Το να είσαι έξω από την αγκαλιά που σε αναπαύει, από την αγκαλιά η οποία σε ξεκουράζει. Βρίσκεται μακρόθεν και μακρόθεν, όπως βρίσκεται, βλέπει τον Λάζαρο, τον πτωχό τον Λάζαρο, τον παρακατιανό τον Λάζαρο, τον παραπεταμένο, να βρίσκεται μέσα στην αγκαλιά του Αβραάμ και να απολαμβάνει τη δόξα του παραδείσου, να απολαμβάνει τη θέα του Θεού, να απολαμβάνει ηδονή απερίγραπτη, ξεκούραση αληθινή, τρυφή απερίγραπτη. Και αυτός να υποφέρει και να καίγεται και να εκλιπαρεί και να ικετεύει τον Αβραάμ. Τι να εκλιπαρεί; Αυτή είναι η απόλυτη ανατροπή, η απόλυτη αντιστροφή γεγονότων και πράξεων: Σε παρακαλώ, στείλε τον Λάζαρο, να βρέξει λίγο με το δάχτυλό του μέσα στη δροσιά του νερού και να έρθει να δροσίσει τη γλώσσα μου που καίγεται, να έρθει να μου προσφέρει μια ανάπαυση και μια ξεκούραση και παρακάτω ζητάει επίσης από τον Αβραάμ: στείλε το Λάζαρο στα αδέλφια μου, στα πέντε αδέλφια μου, να τους προειδοποιήσει, να τους πει ότι οι επιλογές που έχουμε κάνει στη ζωή μας δεν οδηγούν στην ευτυχία, αλλά σε μια ψευδαίσθηση προσωρινής ευτυχίας, οδηγούν σε μια μέθη που μας θολώνουν το τοπίο και δεν μπορούμε να δούμε την πραγματικότητα.

Και φυσικά η απάντηση που λαμβάνει από τον Αβραάμ είναι ότι αν δεν πίστεψαν στους προφήτες, αν δεν έχουν πιστέψει στους μαθητές του Χριστού, στον ίδιο το Χριστό, πως θα πιστέψουν στο πτωχό το Λάζαρο, τον οποίον άλλωστε πάντοτε τον θεωρούσαν παρακατιανό και τιποτένιο, άνθρωπο μιας κατώτερης κατηγορίας.
Αυτό το οποίο θα αναρωτηθεί ο κάθε ένας μόνος του, γιατί ο καθένας αποφασίζει για τον εαυτό του και η κρίσις όπως λέει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης γίνεται από τις επιλογές της ζωής μας, αυτό που θα εξεταστεί είναι κατά πόσο κανείς έθεσε ως προτεραιότητα της ζωής του τις υλικές πρόσκαιρες απολαύσεις και όχι τον άνθρωπο. Κατά πόσο έθεσε ως προτεραιότητα της ζωής του, το τι θα φάει και το τι θα πιει και όχι πως θα αγαπήσει για πως θα αγαπηθεί. Γιατί ο πραγματικά πλούσιος είναι αυτός που αγαπά, είναι αυτός που νοιάζεται, είναι αυτός, που μοιράζεται, είναι αυτός, ο οποίος δεν τον ενδιαφέρει αν θα έχει δέκα φαγητά πάνω στο τραπέζι του, αλλά αν θα έχει δέκα ανθρώπους πάνω στο τραπέζι του. Είναι αυτός, ο οποίος δεν τον ενδιαφέρει αν θα έχει δέκα ρούχα μέσα στην ντουλάπα του, αλλά αν δέκα άνθρωποι θα έχουν ο καθένας το ρούχο του. Ο πραγματικά πλούσιος είναι αυτός, ο οποίος δεν ζει για τον εαυτό του, αλλά καταλαβαίνει ότι η ύπαρξή του και η ζωή του αποκτά αξία μέσα από τη ζωή των άλλων και ο πραγματικά πτωχός είναι αυτός, ο οποίος μπορεί να έχει τα πάντα αλλά δεν έχει τίποτα και κανέναν .

Άρα λοιπόν για ποιο λόγο μας φέρνει αυτή την εικόνα από τα έσχατα μέσα στην ιστορία ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός; Δεν μας φέρνει για να μας προειδοποιήσει και να μας τρομάξει ως είδος μιας απειλής, αλλά έρχεται να μας πει ποιον κόσμο οφείλουμε να δημιουργήσουμε, ποιες προτεραιότητες πρέπει να βάλουμε στον κόσμο στον οποίο ζούμε, έρχεται να απευθυνθεί σε όλους μας προκειμένου να αγωνιστούμε όλοι να κάνουμε τον κόσμο βασιλεία των ουρανών και η βασιλεία των ουρανών θα υπάρξει όταν οι άνθρωποι αποφασίσουμε τι θέλουμε να είναι πρώτο και τι θέλουμε να είναι δεύτερο στη ζωή μας, ποιες προτεραιότητες είμαστε αποφασισμένοι να βάλουμε και με βάση ποια σχέδια και όνειρα να πορευθούμε στη ζωή μας.

Αυτά είναι τα ερωτήματα κι αυτό είναι το πρόκριμα και το νόημα που μας χαρίζει σήμερα το ευαγγελικό ανάγνωσμα. Κι αυτό σε κάθε πτυχή και σε κάθε διάσταση της ζωής μας. Μας δίνεται η ευκαιρία κάθε μέρα να αποφασίσουμε τι κόσμο θέλουμε. Τι κόσμο θέλουμε για την οικογένειά μας, για τον εαυτό μας, για τον περίγυρό μας αλλά και γενικότερα για τη ζωή μας.

Ο πτωχός Λάζαρος έγινε η παρηγοριά όλων των πτωχών, έγινε ο ηγέτης όλων των περιφρονημένων, έγινε η ελπίδα όλων των ανθρώπων οι οποίοι αισθάνονται αποκλεισμένοι, οι οποίοι αισθάνονται αδικημένοι, οι οποίοι αισθάνονται ότι ίσως βρίσκονται κάποια βήματα πίσω στο στίβο της ζωής, για να πάρουν κουράγιο, να πάρουν θάρρος, να πάρουν δύναμη και κυρίως να πάρουν το μήνυμα ότι αξίζει κανείς να αγαπά. Αξίζει κανείς να προσφέρεται, να νοιάζεται, έστω και αν αυτό μπορεί να έχει και δυσμενείς οικονομικές επιπτώσεις ή άλλου είδους επιπτώσεις στη ζωή του.

Άλλωστε δεν υπάρχει αγάπη χωρίς τίμημα, δεν υπάρχει αγάπη χωρίς θυσία, δεν υπάρχει τίποτα καλό χωρίς κόστος και δεν μπορεί να σταθεί μία σχέση, μία οικογένεια, ένα χωριό, μια κοινωνία, δεν μπορεί να σταθεί μια πραγματική αγάπη αν δεν υπάρχουν άνθρωποι διατεθειμένοι να πονέσουν για αυτή την αγάπη, αν δεν θυσιαστούν για αυτή την αγάπη, αν δεν υποστούν ακόμη και ταπεινώσεις, αν δεν κάνουν υπερβάσεις, υποχωρήσεις και κυρίως αν δεν τσαλακώσουν τον εγωισμό τους προκειμένου να ανθίσει το εμείς. Δεν μπορεί να λάμψει το «εμείς», αν δεν πατηθεί το «εγώ».

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος απένειμε το οφίκιο του Αρχιμανδρίτου στον Ιερομόναχο π. Σωφρόνιο Σπανό, Εφημέριο της ορεινής Ενορίας των Πουγκακίων της Δυτικής Φθιώτιδος, ευχόμενος πατρικώς και συνευχομένων όλων των παρισταμένων, να είναι Άξιος στην διακονία του στα ορεινά βουνά της Φθιώτιδος και στους ευσεβείς κατοίκους τους.

Τον Σεβασμιώτατοπροσεφώνησε και ευχαρίστησε για την παρουσία του στον Ιερό Ναό και για την πατρική του αγάπη και την ποιμαντική του φροντίδα και μέριμνα για την Δυτική Φθιώτιδα, ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού και Αρχιερατικός Επίτροπος Σπερχειάδος – Γαρδικίου Πρωτ. π. **Δημήτριος Κυρίτσης**.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος είχε την ευκαιρία μιας ουσιαστικής επικοινωνίας με τα παιδιά και τους κατοίκους της Μακρακώμης, επισκεπτόμενος και την κεντρική πλατεία της πόλεως.

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία παραβρέθηκαν: ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. **Γεώργιος Κοτρωνιάς,** ο Δήμαρχος Μακρακώμης κ. **Γεώργιος Χαντζής,** ο Περιφερειακός Σύμβουλος κ. **Κωνσταντίνος Καραγιάννης,** Αντιδήμαρχοι και μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου του **Δήμου Μακρακώμης**, ο Διοικητής του **Α.Τ. Μακρακώμης**, καθώς και άλλοι εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων της Δυτικής Φθιώτιδος.